

Сви пензионери чија примања не прелазе 30.000 динара добиће по 5000 динара једнократне помоћи, што је укупно 1,38 милиона наших најстаријих суграђана или 77 одсто укупног броја пензионера, а у ту сврху биће исплаћено седам милијарди динара.

Ова вест непрестано се врти на нашим медијима као велико достигнуће у вођењу владине социјалне политике која себе воли да означава као социјално одговорну и спремну да се на свој често рутински начин суочава са реалним стањем у нашем друштву. Међутим, додела ових бонуса јасно говори до које мере су социјално деградирани и понижени у овом случају највећи број наших пензионера. Додељивање бонуса је најпрегледнија слика и најречитији социолошки приказ степена драстичног и забрињавајућег осиромашења наших грађана. Ми више не говоримо само о сиромаштву већ о некој врсти ендемске беде која се увлачи у све поре нашег друштва.

Тријумфализам представника владе са којим они на сва звона објављују великодушно „даривање“ ових усређитељских бонова само је још један доказ више да је ова власт изгубила осећај за дубину и трагичност економске и социјалне кризе која све теже и неповратније разара наше већ осиромашено друштво које се налази на ивици тешке беде. Ово демагошко и лицемерно поигравање са бонусима и то највише од стране пензионерске странке само је прилог више нашем преовлађујућем политичком бешчасћу и све раширенијој политичкој и друштвеној хипокризији.

Ми већ сада имамо на власти непотистички устројену странку пензионера која својим деловањем више служи као политичка монета за стално политикантско трговање него што је озбиљна организација која се бави инетресима пензионера који су уз раднике из опустошених приватизованих фабрика највећи губитници и жртве транзиције. Али то не смета пензионерским функционерима да се сасвим добро уклопе у постојећи систем привилегија и бенефиција које доноси свака трговина у владајућој калицији. А њиховом бирачком телу су великодушно и помпезно намењени једнократни бонуси, као да ће они поправити катастрофални и понижавајући положај пензионера у нашој земљи.

Бонуси као државна милостина

Пише: Маринко М. Вучинић
понедељак, 20 септембар 2010 06:06

О бонусима говоре политичари и посланици који примају у исто време (противно законским нормама) посланичке плате и пензије при томе не пропуштају да истакну бригу владе за тежак социјални положај већине пензионера. Ово је универзална метафора нашег моралног пропадања и губљења елементарних принципа одговорности и етичности. Издавање бонуса као једнократне мере можемо више схватити као акт државне милостиње упучених све очајнијим и сиромашнијим пензионерима који су по ко зна који пут послужили као монета за политичко поткусуривање и сурову политичку игру одржавања на окупу владајуће коалиције.